24/08/2022

Το «τελευταίον ἐπ΄ αὐτῇ μυστήριον»…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επί τη αποδόσει της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, η οποία πανηγυρίζεται στους Ιερούς Ενοριακούς Ναούς Σπηλαίου, Φυλακίου, Πύργου και Αλεποχωρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός την παραμονή, 22α Αυγούστου ε.έ., προέστη του Μεγάλου Εσπερινού, ευλόγησε τους άρτους και ωμίλησε επίκαιρα, παρουσία των Βουλευτών Έβρου Χρήστου Δερμεντζοπούλου, Αναστασίου Δημοσχάκη και Σταύρου Κελέτση, του Διοικητού του 21ου Συντάγματος Συνταγματάρχου Βαρδή Χαρκιανάκη, του Αντιδημάρχου Τριγώνου Πέτρου Αργυριάδη, του Προέδρου του Δημοτικού Διαμερίσματος Σπηλαίου Ευαγγέλου Κανελάκη και πλήθους πιστών στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπηλαίου, του τέως Δήμου Τριγώνου και το πρωί της επομένης ιερούργησε στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Φυλακίου, του τέως Δήμου Κυπρίνου, παρουσία του Βουλευτού Έβρου Αναστασίου Δημοσχάκη και του Πρόεδρου του Δημοτικού Διαμερίσματος Φυλακίου

Χρήστου Τυρμπάκη.

Ο Σεβασμιώτατος προσεγγίζοντας το ιερό πρόσωπο της Θεοτόκου, μεταξύ άλλων, τόνισε: «Ἡ ἁγιωτέρα μορφὴ τοῦ ἁγιολογικοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ Παναγία, ἡ ὁποία ὑπέρκειται ὅλων τῶν ἁγίων, ὡς «εὑροῦσα χάριν παρὰ τῷ Θεῷ». Τὸ θέλγητρον τῆς παρθενικῆς ἁγνότητος, οἱ χαρακτῆρες τῆς ἰδεώδους πνευματικῆς ζωῆς, οἱ παλμοὶ τῆς μητρικῆς ἀγάπης εἶναι οἱ τίτλοι τῆς εὐγενείας καί τῆς δόξης Της. Ὅλως ἐξαιρετικὴ ὅμως τιμὴ καὶ δόξα προσδίδει στὴν Παναγία ὁ φωτοστέφανος τῆς μητρότητος, ποὺ στολίζει τὸ μέτωτο Της. Ὡς Θεοτόκος, ἐξόχως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τιμηθεῖσα διὰ τῆς ὑπερφυοῦς μητρότητος, ἐγένετο τὸ ἀθάνατο σύμβολο, τὸ αἰώνιο πρότυπο γιὰ τὴν γυναῖκα καὶ μάλιστα γιὰ τὴν μητέρα.

»Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου καί Θεοτόκος ἔζησε τήν χαρά καὶ τὸν πόνο, τήν ταπείνωση καὶ τήν δόξα, ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Της καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἀξιώθηκε νά ὑπηρετήσει ὅλα τά ὑπερφυῆ γεγονότα τῆς ζωῆς Του ἀπό τήν Γέννηση ἕως καί τήν Ἀνάστασή Του· παρέστη μάρτυς τῆς Θείας Ἀναλήψεως Του καί προέστη τῆς Συνάξεως τῶν μαθητῶν στό Ὑπερῶο τῆς Πεντηκοστῆς. Ὑπέκυψε, τέλος, ὡς ἄνθρωπος στούς νόμους τῆς φύσεως καί δέχθηκε τό «τελευταῖον ἐπ᾽ αὐτῇ μυστήριον» (ἰδιομ. Λιτῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως), δηλ. τό σωματικό θάνατο.

»Ἔλαβε ἐξ οὐρανοῦ τήν πληροφορία τοῦ θανάτου της, προετοιμάσθηκε καί κάλεσε τούς συγγενεῖς καί τούς ἱερούς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς· τούς εὐλόγησε, τούς ἀποχαιρέτησε· εὐπρέπισε τό νεκρικό κρεββάτι, σχημάτισε τό σῶμα της καί εὐχαρίστως δέχθηκε τήν ἀποχώρηση ἀπό τόν μάταιο αὐτό κόσμο γιά νά εἰσοδεύσει στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Τήν παναγία Της ψυχή παρέλαβε ὁ ἴδιος ὁ Υἱός καί Θεός Της, περιστοιχούμενος ὑπό πλήθους οὐρανίων δυνάμεων. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὑπεδέχθη Ἐκείνην, πού Τοῦ χάρισε τήν ἐπίγεια ζωή, τήν ἀνθρώπινη φύση. Γι᾽ αὐτό τώρα τή συνοδεύει Ἐκεῖνος, «ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον» πρός τήν αἰώνια ζωή.

»Ἡ φθορά καί ἡ θνητότητα ὑπῆρχαν στήν Παναγία ὡς στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί μετά τόν Εὐαγγελισμό της. Ὁ ἱερός Δαμασκηνός γράφει, ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπέβαλε τή θνητότητα, ἀφοῦ πρῶτα γεύθηκε τό θάνατο, καί στή συνέχεια ἐνεδύθη τό ἄφθαρτο σῶμα γιά νά ὁδεύσει τελικά στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἔτσι πέρασε ὡς γνήσιος καί ἀληθινός ἄνθρωπος ὅλα τά γαιώδη καί φθαρτά γεγονότα μέ τά στοιχεῖα τῆς φθορᾶς καί τῆς θνητότητας, γιά νά πιστέψουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι δέν ἦταν ἡ ὕπαρξή Της «φάντασμα»· γιά νά μήν ὑπερβάλλουν κάποιοι καί μυθοποιήσουν τό ἱερό Της πρόσωπο προβάλλοντας τήν ἴδια ὡς «θεά», πρᾶγμα πού θά ἐμπόδιζε τούς ἀνθρώπους νά πιστέψουν στή θεία

ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί στό ἁγιαστικό Του ἔργο, τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας...

»Μέ τόν θάνατό Της, ἡ Παναγία ἀποχωρίζεται, ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι, ὡς ἄνθρωπος μέ φυσικό τρόπο τό ἀκήρατο σῶμα Της καί μέ ταφή νόμιμη καί κανονική κατέρχεται στό μνῆμα, ὅπως ὅλοι οἱ θνητοί. Ὁ ἅγιος Μόδεστος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὑποστηρίζει πώς ἐνῶ τό σῶμα τῆς Παναγίας ὑπέκυψε στή φθορά καί κατέβηκε στό μνῆμα, ὁ Κύριος παραλαμβάνει τήν ἁγία Της ψυχή καί τήν περιβάλλει μέ τήν Χάρη τῆς ἀφθαρσίας. Αὐτό ἐπιφυλάσσει ἄλλωστε ὁ Κύριος σέ κάθε ἄνθρωπο μέ τή Δευτέρα Παρουσία Του · γιά νά λάβουμε ἔτσι τό ἄφθαρτο σῶμα πού θά κριθεῖ μαζί μέ τήν ψυχή μας, ἀφοῦ μαζί ἔπραξαν καί ἔζησαν στήν ἐπίγεια ζωή, καί γιά νά λάβει τήν τελική ἀποκατάσταση καί ἡ ψυχή καί τό σῶμα.

»Γιά τή Μητέρα τοῦ Κυρίου δέν ἀπαιτήθηκε ἡ ἀναμονή τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Υἱοῦ Της, ἀφοῦ ἀπ᾽ αὐτή ἐδῶ τή ζωή ἔζησε μέ τή ζωντανή παρουσία Ἐκείνου καί συνεχίζει νά ζεῖ αἰώνια καί νά συμβασιλεύει μέ Αὐτόν. Γι᾽ αὐτό ψάλλομε: «Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἥρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις: διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα» (Α΄ Ὠδή, α΄ κανόνος ἑορτῆς Κοιμήσεως)».

Απευθυνόμενος στους κατοίκους του Φυλακίου, **ο Σεβασμιώτατος προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, είπε ότι «η σημερινή μου επίσκεψη στο χωριό σας πέραν από την λατρευτική της διάσταση πραγματοποιείται για να εκδηλώσει για μία ακόμα φορά την αντίθεση της τοπικής Εκκλησίας και εμού προσωπικά στο εγχείρημα της Πολιτείας για την επέκταση του Κ.Υ.Τ. στην ιδιαίτερα ευαίσθητη αυτή περιοχή του ακριτικού Έβρου. Γι' αυτό ενώνω και την δική μου ειρηνική διαμαρτυρία μαζί με τη δική σας διαμαρτυρία. Προς τούτοις, συγχαίρω όλους εκείνους που δυναμικά αντιστάθηκαν στην άδικη και αδικαιολόγητη αυτή απόφαση της Πολιτείας και του αρμόδιου Υπουργού, που συνεχίζει προκλητικά να αγνοεί και να περιφρονεί την τοπική κοινωνία».**

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ευαρέσκειά του για τη απόφαση των κατοίκων του χωριού να κτίσουν μία εκκλησία σε παρακείμενο στις εγκαταστάσεις του Κ.Υ.Τ. αγροτεμάχιο, που δώρισε για αυτό το σκοπό ευσεβής χριστιανή από το Φυλάκιο και ενεθάρρυνε τους πιστούς να επιταχύνουν τις διαδικασίες για την ανέγερση αυτού του Ναού, η παρουσία του οποίου θα μαρτυρεί διαχρονικά τις αιώνιες αξίες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

Το απόγευμα της αυτής ημέρας ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στο Μεθέορτο Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως